

Đ ị m ị m ị nh ị ngày 30 tháng 4 năm 1975...

Khi sinh th ị i, Ch ị t ị ch H ị Chí Minh là ng ị ị i luôn chăm lo đ ị n dân, đ ị n n ị c. Đi đ ị n đâu bác cũng d ị y b ị o, khuyên nh ị, không t ị m ị t ngành ngh ị, m ị t đ ị a ph ị ng hay m ị t ị a tu ị i nào. Nhi ị u bài báo cáo, b ị n t ị ng trình, t ị ng k ị t, di ị n văn khai m ị c; băng rôn trên đ ị ng ph ị, ngõ h ị m; b ị ng / giòng k ị s ị n v ị trang tr ị ng trên t ị ng vách các phòng h ị p, ị p h ị c, nhà xí... đ ị u có trích đ ị n nh ị ng câu nói c ị a bác. Theo th ị ng kê c ị a b ị Văn Hóa Thông Tin, hàng năm s ị ng ị i s ị d ị ng các “c ị m t ị :” “Bác d ị y,” “Bác nói,” “Bác căn đ ị n...” nhi ị u không kém nh ị ng ng ị i dùng t ị đ ị m “Đ.M.” Th ị ng kê cũng cho th ị y hai lo ị i ng ị i này có đ ị o đ ị c cách m ị ng (h ị ng) và trình đ ị h ị c v ị n (chuyên) ngang nhau. H ị, ph ị n ị n, dùng song hành c ị hai th ị lo ị i m ị t lúc cho thêm “n t ị ng” và đ ị m ch ị t “văn hóa khách m ị nh,” ví d ị nh ị :

“ĐM, ‘Bác’ căn đ ị n là...”

Đ ị gi ị i thích hi ị n t ị ng này tôi xin có vài dòng nh ị sau:

T ị khi còn bé tí, n ị t m ị t, ai ai cũng ph ị i h ị c cho thu ị c “Năm đ ị u Bác H ị” d ị y. Hi ị n nay 5 đ ị u d ị y này còn có tên gi ị i khác là “Nh ị ái L ị c h ị o!” (2 yêu 6 t ị t).

Đ ị u 1: Yêu T ị Qu ị c, yêu đ ị ng bào.

Đ ị u 2: H ị c t ị p t ị t, lao đ ị ng t ị t.

Đ ị u 3: Đoàn k ị t t ị t, k ị lu ị t t ị t

Đ ị u 4: Gi ị gìn v ị sinh th ị t t ị t.

Đ ị u 5: Khiêm t ị n, th ị t th ị, đ ị ng c ị m.

Ch ị ng hi ị u t ị i sao mà ngay ị đ ị u th ị nh ị t bác đã dùng h ị t “nh ị ái” (2 ch ị “yêu”) r ị i? Có ai yêu t ị qu ị c mà ị i ghét đ ị ng bào ho ị c ng ị c ị i không nh ị? Ch ị c ị n yêu t ị qu ị c, ho ị c yêu đ ị ng bào là đ ị. Bác ch ị s ị các cháu t ị p tành theo g ị ng “t ị u ng ị o giang h ị” c ị a bác, gánh vác c ị nghĩa v ị qu ị c t ị (cho Liên xô và Trung qu ị c) r ị i sao nh ị ng vi ị c yêu t ị qu ị c...

Đ ị u th ị 2 t ị m ị n m ị c đ ị u h ị c t ị p là m ị t lao đ ị ng n ị ng n ị. H ị c t ị t cũng là m ị t lao đ ị ng t ị t r ị i.

Đ ị u th ị 3 xem ra cũng t ị m ị n. Nh ị ng n ị u so v ị v ị i v ị gi ị a đ ị u 3 và v ị c ị a các câu khác thì th ị y nó “c ị c c ị c c ị ch” th ị nào ị y! Lúc thì dùng “đ ị ng t ị ;” có lúc ị i dùng “danh t ị ;” lúc thì v ị 2 câu; lúc thì v ị 3 câu; lúc thì ch ị có v ị vi ị c... Ch ị ng ra th ị th ị ng gì c ị !

Đ ị c bi ị t ị đ ị u th ị 4, có cái t ị “th ị t” th ị ra ngô ngh ị làm sao! Có ị vì m ị i đ ị u c ị n đ ị sáu ch ị nên ch ị này bác ph ị i “lời con t ị” “th ị t” ra nh ị v ị y. S ị “th ị t” khác h ị n, nói v ị i các cháu thi ị u nhi t ị ng lai c ị a xã h ị i ch ị nghĩa, bác ph ị i nói đ ị nói ị i, nh ị n m ị nh, nh ị n nh ị ... chúng nó m ị i th ị m. Thì ra c ị s ị là th ị !

Ngoài ra, nên bi ị t thêm là nhà văn (ph ị n t ị nh?) D ị ng Thu H ị ng đã có nh ị n xét chung v ị “5 đ ị u bác d ị y” là:

“Năm đ u bác H d y không th y nói gì đ n yêu cha m nên bây gi tr con h h ng h t!”

V i tinh th n “xôi th t lèn ch t đ ,” tr c khi d y đ ng bào, bác vi t:

*“Dân ta ph i b t s ta.
Cho t ng g c tích n c nhà Vi t Nam.”*

Ấy chà chà! Hay nh ! Dân đang đói meo g n mu n ng t x u, ng i ch i không làm gì h t đã m t l r i, mà l i có b ng đ , th i gi nh đ n “s ta?” Cái bao t x p lép và 13kg g o m t tháng có l g n gũ và d nh h n nh ? Mà “S ta” ch ng ph i là “g c tích n c nhà” hay sao? “G c tích n c nhà” không là “Vi t Nam” thì là cái quái gì đây? M t câu l c bát mà bác còn làm ch ng cho ra h n? Th này thi sĩ ta g i là th nói l p (l p ý); mà l p nh ng 3 l n m i th m thía (dân ta, s ta, nhà Vi t Nam). Ah! Không ph i v y đâu. Bác mu n “ch ng gi c đ t” đ y. Bác v n đ ng dùng “vũ khí đ ch đánh đ ch,” cho nên Bác dùng câu th “đ t đánh cái đ t” y mà. Bác mong dân ta chăm đ c s mà đ ng và nhà n c đã c i biên đ th y m i ng i dân c a c ng s n vinh quang đ i đ nh Ba B p (tên g i c a “Bác” lúc “Bác” làm b i trên t u buôn c a th c dân), Lê văn Tám, Võ th Sáu, Nguy n văn Tr i... còn gi i h n c anh hùng dân t c Tr n H ng Đ o, Tr n Qu c To n, Lý Th ng Ki t...

Ngay sau khi đ ng ta ti n lên “c p” chính quy n xong, bác li n d y d cán b đ ng viên là:

“Không l y 1 cây kim s i ch c a nhân dân.”

Quý hóa nh ! Cán b đ ng ta c th mà tri t đ thi hành l i bác d n. B ng ch ng là đã “c p” h t đ t đại c a nhân dân qua ch ng trình “c i cách ru ng đ t;” và “c p” h t s ch tài s n c a nhân dân qua các đ t “đánh t s n m i b n...” Cu i cùng, ch có “kim và ch” c a nhân dân là còn đâu vào đ y... không b đ ng ta “c p.” Hay nh ! Đã ra công “c p” thì ph i “c p” ra trò, “c p” nh ng cái ra h n. Ch ai đ i nào l i đi “c p kim ch” làm quái gì...!

Bác r t quan tâm đ n quân đ i nhân dân. Bác d y quân đ i là:

“...trung v i Đ NG, hi u v i dân, nhi m v nào cũng hoàn thành, khó khăn nào cũng v t qua, k thù nào cũng đánh th ng.”

Bác cũng luôn luôn đ tâm đ n thanh niên trong chính sách tr ng ng i c a bác. Quay sang thanh niên, Bác đã phán r ng:

“...trung v i N C, hi u v i dân, nhi m v nào cũng hoàn thành khó khăn nào cũng v t qua k thù nào cũng đánh th ng.”

Ch kh cho m y cháu lính tr “đ ng nào t duy” (đ u này hi m khi x y ra cho đám cháu yêu c a bác l m!), phân vân ch ng bi t nên trung v i “Đ ng” hay trung v i “N c,” vì th th y các cháu “đ ch” trung v i anh nào c . Ph i chi bác c nói to c móng l n là “N c và Đ ng ch là m t” thì hay và d hi u cho các cháu bi t m y!

Nhà báo và “Bác” đời y...

Tác Giả: Trần Văn Giang

Thứ Bảy, 28 Tháng 8 Năm 2010 06:30

Khi thăm đời họ họ nhà báo Việt Nam (1959), bác căn dặn:

“Báo chí ta không phải để cho mắt số ít người xem, mà để phục vụ nhân dân... cho nên, phải có tính quần chúng.”

“Tính quần chúng” mà bác dặn đó là mỗi số báo phải có đủ công tiển, tình, tù, tởi, tở tở. Nhưng phải nhớ đừng quên nhiệm vụ chính của mình là “thực tiễn và lý luận, thực tiễn là gốc.”

Nói chuyện với đời họ họ nhà báo Việt Nam năm 1962, bác cũng nói như sau:

“Nhiệm vụ của báo chí là phục vụ nhân dân, phục vụ cách mạng...”

Đọc báo “Tiền Phong Online” ta thấy rõ điều đó, các bài phục vụ cách mạng như “Thầy trẻ ông Phan Văn Khôi sang thăm M”, “Chị trẻ nhà nưc Nguyễn Minh Trí sang thăm M”, “Thầy trẻ ông Nguyễn Tấn Dũng sang thăm M...” (Có nhà bác còn sống thì bác cũng chng gng sang thăm M mắt chuyện để phát động phong trào “Kách mạng” mỗi giờ là “dz c mĩ kiu c!”)...

Còn phải phục vụ nhân dân là những bài “Đi ‘chát’ đêm, hai em gái bạn trẻ nông dân.” Hay là “Cán bộ thi hành án đánh người tở cáo...”

Rõ ràng cả hai mục đích tài “cách mạng” và “dân” cũng đều đem đả ý động, mệnh mông tình dân!

Đến trẻ ông đời họ họ xã phạm Hà Nội, vào ngày 21/10/1964, bác H đã nói:

“Nếu không có thầy giáo dạy dỗ cho con em nhân dân thì làm sao xây dựng chủ nghĩa xã hội được?”

Vì vậy các ngón nghề của thầy giáo, cô giáo càng ngày càng cao để đào tạo nên những con người XHCN. Nào là đời tình lý đức (trẻ ông Cao động Phát thanh - Truyền hình Trung ương I), bở t xén phải ăn của học sinh (Trẻ ông M non Chim Non, Hà Nội). Khoẻ đánh đp, lảng nhc, hi p dâm... học sinh đâu đâu cũng có. Thầy hiển tinh thần cách mạng là ch này đây. Cứ luôn trẻ câu bác trẻ ông nhc nh “biển nhà tù thành trẻ ông học” thì ai cũng rõ; mà nghe nói Việt Nam bây giờ là mắt “trẻ ông học” lển nh tở thở gi i!

Bác đã dặn dò các cô giáo dạy các lớp mầm non là:

“Làm mắt u giáo trẻ là thay mắt dạy trẻ.”

Khở nở bác giở ng không k. Bác không nói rõ là mắt đ, mắt gh, mắt nuôi, mắt mìn, mắt đ u mắt m hay “má mì?”

Tháng 1 năm 1959, bác H đã chính thức phát động “Tở trẻ ông cây.” Theo phong trẻ thì cây đa thuở c lo i linh mắt c. Làng nào xa kia cũng có cây đa. Dân trẻ ông cây đa để trẻ ông nh bác trẻ ông g i là “Cây đa bác H.” Mắt số nở còn để tên “Cây đa Trẻ n Dân Tiên” hoặc “Cây Đa T. Lan” (theo các bút hi u của bác). Trẻ đó để n nay khở p thôn cùng ngõ h m để u có bóng dáng “Bác H ng i g c cây đa.” Noi gở trẻ ông bác, nở nở các chú ch trẻ ch xã, huy n, trẻ nh thi nhau

Nhà tôi “Bác” dạy...

Tác Giả: Trn Văn Giang

Thứ Bảy, 28 Tháng 8 Năm 2010 06:30

ngôi g c cây đa. Nay có chú Cuội Nguyễn Tấn Dũng lập kế hoạch Việt Nam ngôi g c đã lâu nh t, đã làm đ n ch c th t ng.

Bác còn nói:

“Chim là c a quý c a thiên nhiên ph i b o v chúng.”

V y mà t th i b tr ng y t Đ ng H i Xuân (Hoan Hồ b tr ng Đ ng H i / Xuân v cóc nhái đ c th i nh y ra!) đ n bà b tr ng y t Trn Th Lúng (Li ng) v n c luôn m n hồ hào sinh đ có k ho ch. Đ c bi t đàn ông cũng ph i tham gia tích c c. i gi i đ t i! M y tri u “c a quý c a thiên nhiên” b bóp (ng đ n tinh) r i. H u du c a bác làm sai đi hu n c a bác. Kh chúng cháu quá bác i!

Cũng i bác:

“Không có gì quý h n đ c p t do.”

Ch bi t th ng m t đ y nào đó đã quen cái ngh b p núc n u n ng thêm mu i, m m tôm, gia v ; nó i cho thêm cái m c a quý “h nh phúc” vào (CHXH CN Việt Nam Đ c L p - T Do - H nh Phúc). Dân ta đã bao gi có “đ c p, t do” đâu mà dám đòi đ n món “h nh phúc?” Mà “cha già” có quý h nh phúc ch nào đâu? N u quý nó, cha già đã t ng nó vào thành ra câu “không có gì quý h n đ c p, t do, h nh phúc” ngay t đ u r i. Ch riêng có m y tri u th ng “Việt gian, ph n đ ng” đã v t biên, v t bi n - bây gi t i nó thành “Việt ki u” - m i hi u, m i bi t mùi và còn nghi n món l u th p c m “đ c p, t do, h nh phúc” này thôi!

ng ai qu c “t do” th y có v đ “b o qu n” h n cho nên b n “Việt gian ph n đ ng” này c liên t c gi cái món “h nh phúc” v cho bà con, đ ng bào c a chúng nó trong n c (chúng nó gi là đ ng bào qu c n i). May quá, bây gi dân ta t trong n c cũng đã bi t nghe theo i bác và đ ng, bi n “t do” thành “t lo đ c p, t lo h nh phúc.” Có nghĩa là m nh ai n y làm (đ c p), m nh ai n y ki m t i n (h nh phúc) b ng m i cách. S ng nh !

Bác H đã đ y m i cán b , đ ng viên c n ph i:

“Ốc nghĩ, m t trông, tai nghe, chân đi, mi ng nói, tay làm.”

Dân ta th y i đ n c a bác th t là chí lý, c th mà răm r p h c theo. B i vì óc làm sao mà đi đ c, m t làm sao mà nghe đ c. Ch ng trách tai n n giao thông m i ngày “gia tăng phi mã.” Đi đ ng mà c tai l m nghe, m t ng ngáo nhìn, mi ng l m b m, tay chân khua kho ng, tâm h n treo ng c trên cành cây là m t m ng nh không! Dân đâu có nghĩ câu đó bác ch nh m đ y cán b , đ ng viên thôi! B i vì cán b đ ng viên th ng v n m c b nh teo não mẫn tính nên h qua đ ng thì c n ph i v n đ ng h t m i ch c năng, ch ng i dân bình th ng làm nh th thì i h ng v c.

Bác H quay qua đ y ngành công nghi p:

“Nhanh, Nh u, T t, R .”

Nhà tôi “Bác” dèy...

Tác Giả: Trn Văn Giang

Thứ Bảy, 28 Tháng 8 Năm 2010 06:30

Đi giời! Chợt thốt! Vội mà Bô Lao đng, Thng binh và Xã hội đi hi u nhm. Họ tng bác dèy h xu t kh u ph n, tr em ra n c ngoài v i ph ng chm “nhanh, nhi u, t t, r .” Th t may m n cho dân t c anh hùng, ai hàng “Made in Vietnam” này ít khi b tr v vì lý do “ch t l ng” không “đ m b o” hay không bán đ c b i m u mã x u.

Bác đã ph i căn đ n đi căn đ n i nhi u n:

“Cán b là đ y t c a dân.”

K t cái ngày “Kách m nh tháng 8” và nh t là t “C i cách ru ng đ t” đ n nay, cán b đ ng viên v n duy trì đ c truy n th ng đ y t này. q quê h ng ta, chuy n đ y t (cán b) c p c a dân, đánh dân g y r ng, b t dân đi tù, b t m m dân, b n vào đám dân kêu oan v n đ c phát huy tri t đ ... M i ng i tranh nhau làm đ y t ! Ch ng th y ai mu n làm ch đ y t c ! Th t óai ảm.

Bác kêu g i:

“Thà hy sinh t t c , ch nh t đ nh không ch u m t n c, nh t đ nh không ch u làm nô l .”

Sau khi hy sinh t t t, không nh ng n c không m t mà đ ng còn cho m y chú t b n thuê v i giá h i (c nhìn 18 l s n “g p” Đ Đông Anh thì bi t). Dân ta nh t đ nh không ch u làm nô l , dân ta vùng lên làm nghĩa v qu c t Đ Đài Loan, Hàn Qu c, Mã lai, Tân gia ba, Trung Đông... vì nh ng n c y còn u trĩ mông mu i c n ng i Vi t đ n khai hoá văn minh đ h bi t th nào là XHCN mà tránh cho xa xa. Nh ng th hàng xa x y (XHCN) ch dành cho riêng nh ng dân t c anh hùng! Mà hình nh trên qu đ t này ch còn sót l i m t vài dân t c anh hùng thôi?

Ôi thôi! Bác căn đ n thì nhi u, ng i đ i hi u l m cũng l m cho nên m i ra cái c s th ng kê nh ph n đ u bài vi t. Nh ng ai còn mu n tìm hi u v T T ng H Chí Minh xin đ c k “Ng c trung nh t ký” và nh ng bài th sau này c a bác; h c n u r nh r i h n thì nên đ c thêm nh ng dòng th l c bát bút tre c a đ ng chí Tr ng ty Văn hóa Phú th Đ ng Văn Đ áng đ h u rõ h n v s nghi p vĩ đ i c a bác “muôn v n kính yêu.”